

עיריית כפר-סבא

פרוטוקול מס' 4/15-10/04
מישיבת מועצה שלא מן המניין, מיום 26/01/04

משתתפים:

יהודה בן-חמו – ראש העיר
משה אבן-חן – חבר המועצה
עו"ד יעקב אוחיון – חבר המועצה
עו"ד יפתח אלגוב – חבר המועצה
ד"ר אמיר גבע – חבר המועצה
ד"ר סיימון גולדמן – חבר המועצה
אבינועם גרנות – חבר המועצה
יצחק יואל – חבר המועצה
רו"ח אייל יוניאן – חבר המועצה
אברהם מולה – חבר המועצה
ד"ר ברוך צייש – חבר המועצה
ד"ר טל קוגמן – חברת המועצה

חסרים:

בנימין כברה – ס/ראש העיר
גיא בן-גל – חבר המועצה
יואל ברוך – חבר המועצה
עו"ד עמוס גבריאל – חבר המועצה
ד"ר אהרון זיידנברג – חבר המועצה
רינה פז – חברת המועצה
שמעון פרץ – חבר המועצה

נוכחים:

רוני פילבסקי – יועץ ראש המועצה
דני בוסטין – גזבר העירייה
אליעזר פיירשטיין – מבקר העירייה
עו"ד בתיה בראף – יועצת משפטית
נילי ניר – דוברת העירייה
דבורה הררי – מנהלת מח' הגביה
מיכל טל – מנהלת מזכירות העירייה

עיריית כפר-סבא

פרוטוקול מס. 4/15-10/04

מישיבת מועצה שלא מן המניין מיום 26/01/2004

על סדר היום:

1. צו הארנונה לשנת 2004.

יהודה בן חמו: אני מתכבד לפתוח את ישיבת המועצה בנושא צו הארנונה לשנת 2004. ועדת הכספים התכנסה בשבוע שעבר ודנה בנושא צו הארנונה לשנת 2004 כפי שהוא הציג לפניכם, אני מקווה שהוא נשלח לפחות עשרה ימים לפני הזמן והגיע אליכם. אני מעביר את זכות הדיבור לגברת דבורה הררי שתציג בפניכם את צו הארנונה. לאחר מכן אם יהיו שאלות יוכלו לענות גם דני הגזבר וגם היועצת המשפטית. בבקשה.

דבורה הררי: אנחנו העברנו את כל התהליך הזה... חוברת הסבר שאיננה כוללת רק את הבקשות שלנו לשינוי בצו הארנונה, אלא קצת יותר הרחבה גם בתחומים של החקיקה, השינויים שחלים בחקיקה. משני טעמים. אחד, חשוב שכל אחד שדן בנושא הארנונה ידע גם את כל ההשפעות שיש לחקיקה על נושא הגבייה ומה זה יעשה לקופה. ואיך תהיה ההשפעה הכוללת לגבי היכולת שלנו לעמוד ביעדים שאנחנו נציב לעצמנו השנה ביחס לשנה שעברה.

אם תעברו על החוברת אתם תראו שהיא מחולקת לשלושה פרקים. יש פרק אחד שהוא הרקע התחוקתי ושינויי החקיקה לשנת 2004. הוא סורק את פקודת העיריות, את חוק ההסדרים במשק המדינה, את הגדרות ההסדרים, תקנות ההסדרים במשק המדינה, את חוק האזרחים הוותיקים, חוק הרשויות המקומיות ופקודת מיסי העירייה ומיסי ממשלה פטורים.

כל זה, אתם תשמעו בהמשך לסקירה שלי איך זה משפיע על התחזיות שלנו והיכולת שלנו באמת לתכנן את היעדים הכספיים שלנו לשנה הבאה.

בפרק ב' יש נתונים כספיים שבו אתם תוכלו להתרשם מגרף השוואות ההנחות בארנונה מסך החיוב בשנת 2001 ו-2003. אני ארחיב את הדיבור גם בהמשך מה היו ההתנהלויות ואיך זה משתנה. מה ההתפלגות של ההנחות בארנונה בשנים 2002 ו-2003. זה נתון מאד מעניין לבחון אותו, כי באופן עובדתי כארבעים אחוז מבעלי הנכסים בכפר-סבא מקבלים הנחות בארנונה מכל מיני סוגים.

דבר נוסף שמעניין לראות זה גם את השוואת ההתפלגות של החיובים. מה היו השינויים, שטח אשר השפיע על תעריף וכסף בין שנת 2003 ל-2004. יש

פה תיקון טעות לתקן. זה 2003/2004 ולא 2002/3. גרף השוואת אחוזי הגבייה מסך החיוב גם נתון מעניין כספי. השוואת אחוזי הגבייה של חמש עשרה רשויות מתוך המאתיים שישים וחמישה רשויות מקומיות. נתון מעניין שבטח יהיו שאלות ואנחנו נשמח לענות עליהן.

הפרק השלישי דן בצו המסים לשנת 2004 שעבר מספר מסננות. התחלנו לדון בו בוועדת הרפורמה בהשתתפות החברים שהתנדבו ללוות את העירייה בעניין הזה. אחר כך בתת-ועדה לענייני ארנונה שמונתה מתוך ועדת הרפורמה. המלצותיה הובאו בפני ועדת הכספים וועדת הכספים אשר בפניה סרקנו גם את כל הנתונים ואת כל המידע שבגינו אנחנו צריכים לקבל החלטות עם ההערות של החברים, והם נלקחו בחשבון בתיקון.

אנחנו מגיעים לשלב הסופי שהוא מועצת העירייה שלאור הנתונים שיוצגו בפניה תצטרך לאשר את צו הארנונה לשנת 2004. והוא לא הסופי, כי אחר כך צריך להגיש אותו למשרד הפנים והאוצר כדי לקבל את האישור הסופי והוא הקובע.

לא במקרה ככה סרקתי גם את הקטע של החקיקה השונה. בשנה הקרובה יהיו שינויים כאלה שישפיעו גם מההיבט של התושבים וגם מההיבט של הנכסים העירוניים והשפעתם על הגבייה הישירה. ולמה אנחנו מתכוונים. יש שינויים שחלו בפקודה ומגדירים את ההגדרות השונות לגבי מיהו בעל, למשל. כי אם עד עכשיו בפקודת העיריות ההגדרה של בעל הייתה כוללת סוחר או סוחר משנה ובלבד שהוא היה מחזיק בנכס מעל שלוש שנים – העניין הזה נשמט. זאת אומרת, הזכות להנחה שאנחנו נבחן אותה בהמשך היא תהיה של בעלים בלבד. ואם הוא יבחר להעניק אותה אחר כך גם לשוכר או למחזיק זאת תהיה זכות שלו.

למשל, הרחבה של הגדרת רחוב. אם עקבתם אחרי הפסיקה האחרונה שמתם לב בוודאי שמועצה אזורית דרום השרון הייתה בהליכים משפטיים בעניין כביש 6. והמדינה החליטה שהיא מרחיבה. היא הפסידה. היא החליטה שהיא מרחיבה את הגדרת הרחוב, שכידוע הוא פטור, על מנת שלא יחול עליו מיסוי.

כי אני חושבת שבעוד כמה שנים הנכס הזה הופך להיות נכס מדינה. זאת אומרת, היא צופה עתידית כיצד המיסוי בעצם ישפיע על הקופה של המדינה. בהמשך אנחנו רואים בחוק ההסדרים דבר שהוא חריג ושונה. שהיום מאפשרים לפנות אל בעל שליטה בחברה פרטית שהחברה לא שילמה את הארנונה והשאירה חוב לאחר מיצוי כל הליכי ההשגה, ערעור, בית משפט. יש אפשרות היום לרשות לפנות אל בעל השליטה. ויש לכם הגדרה מדויקת מיהו בעל השליטה על פי חוק מס הכנסה. ואנחנו יכולים למצות לפחות עוד ניסיון לפנות ולגבות מאותן חברות שנוטשות ומשאירות מאחוריהן חובות. ובעבר רק בהליך משפטי של הרמת מסך יכולנו בעצם להגיע לבעלי שליטה. היום המדינה בעניין הזה הבינה שיש מקום וצורך לאפשר לרשויות קצת יותר יכולת התנהלות מול חייבים.

מה שמבחינתנו יותר משמעותי וקשה לטיפול יהיה השינויים שחלו בחוק אזרחים ותיקים, במקבלי הבטחת הכנסה והבטחת מזונות. שהם יותר חוקים סוציאליים שבעבר נקבעה לגבם צורת התנהלות אחת והיום אנחנו צריכים בעצם לשנות את צורת ההתנהלות מכוון שהחוק משתנה. אם בעבר ההנחה של אזרחים ותיקים, אשה 60, גבר 65, לגבי זכאות להנחה של שלושים אחוז הייתה גורפת ואוניברסלית – היום האנשים האלה יצטרכו לעבור או תצהיר או דרך אחרת של מבחן הכנסה על מנת לקבוע את הזכאות שלהם בכלל להנחה. שזה שינוי אחר ממה שהיינו מורגלים בו.

אנחנו מבחינת מחלקת הגבייה נהגנו כבית-הלל, הענקנו לכל הקשישים שהיו ידועים לנו בקובץ כזכאים, הענקנו את ההנחה על מנת שנוכל לטפל בהם עם פרסום התקנות החדשות בדרך שינחו אותנו, ולא יכולנו לחכות. כי כפי שידוע התקנות פורסמו מאד מאוחר ביחס לצורך שלנו להתארגן מוקדם לצורך הוצאת החיוב השנתי ותחילת הגבייה.

אנחנו השנה נצטרך לפנות אל כל הקשישים, האזרחים הותיקים, אני לא אוהבת לקרוא לזה קשישים. האזרחים הותיקים בעיר, "הגיל הרך", ולהסביר להם את מהות השינוי. לבדוק אליהם ולבקש למלא את ההצהרות.

כי תושב ותיק יכול לקבל הנחה אחת באם השכר שיש לו מכל המקורות שלו הוא מופחת מהשכר הממוצע במשק לעובדים ישראלים. אם גרים בנכס שני אזרחים ותיקים כמובן שזה יהיה בגובה של עד מאה חמישים אחוז. שזה אומר משפחה בת שני תושבים ותיקים שיש לה 10,300 שקל הכנסה לחודש – לא תהיה זכאית לקבל את ההנחה של שלושים אחוז לנכס.

הם דברים שידרשו מאתנו גם התנהלות אחרת, עומס הרבה יותר גדול ורגישות מאד גבוהה. כי אנחנו עוסקים בתושבים שנצטרך לחלקם להסביר מה השינוי בחוק ולמה זה קורה, ללוות את זה בתקשורת נכונה כדי שזה יגיע המידע לכל בית של תושב ותיק על מנת שהוא לא יפספס ולא יפסיד את הזכאות שלו באם הוא זכאי.

אני מעריכה שאנחנו נפנה באמצעות הצהרה. התושבים יצטרך למלא הצהרה ויצהירו על הכנסתם. הייעוץ המשפטי שמלווה אותנו מאד בצמוד כבר הכין נוסח. אנחנו נבחן את הדברים, נפנה, נצטרך לקבוע עד איזה תאריך השנה לאפשר את השינוי כי לא נוכל למתוח את זה על פני כל השנה. זה סוג מסוים של הנחה שבחלקה תתבטל ובחלקה תתמלא שגם עשוי להשפיע על הקופה במהלך השנה הקרובה.

משהו מאד חריג ואחר שאנחנו נצטרך לקבל.

דני בוסטין : סליחה. פה צריך להזכיר שכנגד זה כבר הממשלה הרוויחה כי היא הייתה משתתפת במענק על חלק מההנחות האלה לאזרחים ותיקים. אנחנו קיבלנו סדר גודל של חצי מיליון שקל לשנה, שזה יפסיק להגיע מול התיקון הזה בחוק.

דבורה הררי : נושא נוסף שהוא מאד בולט בשינויים שיש השנה בתקנות זה הנחות לבניינים ריקים. עד עכשיו המועצה הייתה רשאית לקבוע הנחה למחזיק שהוא הבעל הראשון של בניין חדש וריק שמיום שהסתיימה בנייתו ולא אוכלס והוא ראוי לשימוש, ולא עשו בו שימוש, הנחה של מאה אחוז לשנים עשר חודש. מועצת העירייה בקדנציה הקודמת אישרה את ההנחה המקסימלית של מאה אחוז. ובנוסף הייתה להם זכות של שלושים אחוז נוספים לעוד חצי שנה.

מה שאנחנו רואים עכשיו בשינוי שיש בתקנות שהתוספת של שלושים אחוז מעבר לשנה התבטל. יחד עם זה, המועצה איננה רשאית להחליט אלא היא צריכה לקבוע ולאשרר את מה שהמדינה קבעה שיש אפשרות לקבל הנחה לבניינים ריקים עד שלושים ושישה חודש. זאת אומרת, לבניינים שנסתיימה בנייתם וראויים לשימוש יוכלו לנצל שנים עשר של מאה אחוז ולהצטרף להמשך המסלול שהוא שישים ושישה אחוז נוספים עד שנים עשר חודש, ועוד חמישים אחוז עד השלושים ושישה חודשים. זאת אומרת שלעניין הקבלנים יש הארכת תקופת ההנחה והפטור משמונה עשר חודשים לשלושים ושישה, ולאחרים שמחזיקים בבניינים או בנכסים אחרים שהם ריקים יש זכות לקבל מעבר לשישה חודשים שבעבר היה עד שלושים ושישה חודשים. זאת אומרת, וזאת זכות מצטברת. אם בעבר מישהו ניצל את הזכות הזאת ולא מילא את השישה חודשים – לא יכול היה להמשיך ולצבור את ההנחה – השנה הוא יכול להמשיך ולצבור את ההנחה לפרקי זמן שונים, שזה בהחלט עשוי להשפיע על ההכנסות הצפויות מארנונה בשנת 2004. מכון שאנחנו לא יכולים עדיין להעריך את הסכומים האלה כי לא קידדנו את הבניינים הריקים שקיבלו פטור במערכת. אנחנו נערכים לעשות את זה השנה כדי שתהיה לנו גם אפשרות לעקוב מי ניצל כמה ומתי הוא חוזר וממשיך לנצל את הזכות הזאת. זה עשוי להיות הפחתה לא קטנה. כי אנחנו לפי הפניות אלינו בחודש האחרון של בעלי נכסים שכבר ניצלו חצי שנה ורוצים להמשיך ולנצל את הזכות שלהם עד שלושים ושישה חודש – יש פונים רבים.

אז אנחנו נהיה יותר חכמים, אני מעריכה, עם כניסת התקנה לפועל ב- 1 בפברואר 2004, בשונה מאחרות שזה מה- 1.1.2004, התקנה הזאת נכנסת תחולתה החל מ- 1 בפברואר 2004. אני מניחה שאנחנו נוכל במהלך הרבעון הראשון כשאנחנו עושים את הניתוחים הכספיים שלנו לבוא ולהצביע כבר על מגמה של ההשפעה של התיקון הזה על הקופה בשנה הבאה.

אזרחים ותיקים כבר סקרת.

לגבי נכסים פטורים של המדינה. אני חוזרת ומספרת לכם שהמדינה כריבון לוקחת לעצמה את הזכות גם להחליט מה יהיה גובה הארנונה לנכסי מדינה ובלבד שזה יהיה מעל תעריפי המינימום. אם בעבר היו נכסי המדינה במדרג חלקם מקבלי הנחות של שלושים אחוז, ארבעים וחמישה אחוז, חמישים וחמישה אחוז – עד לרגע זה אנחנו לא יודעים מה יהיה השינוי. אנחנו נוהגים על פי מה שידוע לנו עד כה. אבל עשוי להיות גם שינוי בקטע הזה שעשוי להשפיע בהחלט על ההכנסות לשנת 2004. אם תחליט המדינה מדרג הנחות אחר לנו לא תהיה זכות או יכולת להשפיע. כי אנחנו נצטרך למלא אחר ההנחיות בדיוקנות.

משה אבן-חן : זה גורף?

דבורה הררי : מה זאת אומרת גורף?

משה אבן-חן : לכל הנכסים של המדינה באותו סכום יש הנחה?

דבורה הררי : לא, יש מדרג.

דני בוסטין : בקטע הזה של המדינה בעצם ועדת הכספים לא כל כך הולכת עם המדינה. כלומר, ועדת הכספים, בכלל הוראת החוק הזאת מחייבת אישור של ועדת הכספים. וועדת הכספים באה לשמור על הרשויות שנפח ההכנסות שלהן לא יפגע. זה מגמה שהיא ברורה מאד בוועדת הכספים. מה שקורה זה שהמדינה באמת באה עם חוק מאד גורף שכאילו היא תקבע את התעריפים לעצמה. אבל זה לא עבר בדיוק כך. הסיבה שהיא באה שיש רשויות שבהם משרד רגיל יש לו תעריף מאה ומשרד ממשלתי יש לו תעריף שמונה מאות או משהו בשמים. כלומר, היפלו את המדינה לרעה. ואז היא באה עם זה כאילו באו לעשות סדר. אבל באותה הזדמנות רצו לתפוס מין קופה כזאת ולהקנות לעצמם את הסמכות לתקן תעריפים. וזה ועדת הכספים לא נתנה להם. בסך הכל נכון לרגע זה המגמה היא שזה לא יהיה פחות. אני מקווה שנעמוד בזה.

דבורה הררי : אבל זה עדיין נעלם. אנחנו עדיין לא יכולים לעשות איזה שהיא הערכת מצב מה יהיה. כרגע אנחנו נוהגים על פי התקנות כפי שפורסמו בשנת 2002/3. ממשיכים לחייב נכסי מדינה בדיוק כמו שהופיעו בתקנות עד אז.

יש שאלות לפרק הזה?

משה אבן-חן: נכסי מדינה שמושכרים או בעלים?

דבורה הררי: לא, לא, נכסי מדינה שעושים בהם שימוש. אין הבחנה אם אתה בעלים או מחזיק שוכר. ברגע שהמדינה עושה שימוש בנכס הארנונה היא על פי המשתמש והשימוש. יש שאלות בקשר לזה?

אהרון זיידנברג: אני רוצה לשאול שאלה. קודם כל, פה באחד הגרפים אני רואה שיש גבייה ב-2003 של כתשעים ושמונה אחוז.

דבורה הררי: אנחנו תכף נגיע לנתונים הכספיים. אנחנו עדיין בפרק א'. שאלות נוספות?
 בתיה בראף: דבורה עשתה לכם סקירה מאד ממצה. מה שחשוב מכל מה שנאמר כאן זה שהמגמה היא לאט לאט אבל בטוח להצר את צעדיהם של הרשויות המקומיות. הנושא של ההנחה של נכס ריק די נפל כרעם משום שרוב ההנחות, ובאמת רוב ההנחות שניתנות על ידי הרשויות המקומיות ניתנות במסגרת של מתן רשות לרשות המקומית לתת הנחה עד לאחוז מסוים. ואז הרשות מפעילה את שיקול הדעת. עיריית כפר-סבא מאז ומתמיד, מאז שאני מכירה את העירייה, תמיד אימצה מאה אחוז הנחה בכל תחום שהיא יכולה לתת. את המקסימום. אבל לפחות יש שיקול דעת. ורשות אחת קובעת כך ורשות אחרת קובעת אחרת. אבל כל מה שקשור בנכס ריק פשוט זה חובה. זה נפל כהוראה שאין אתה שיקול דעת. בכלל לא שואלים אותך. כל הנכסים הריקים הם זכאים להנחות האלה לשלושים ושישה חודשים ולא לשנת תקציב אחת. כך שמבחינת הראייה הכללית אז הממשלה די נכנסת לכיס כאן של הרשות המקומית ומכתיבה מגבוה דברים. בעוד שמצד השני היא לא מזרימה בדיוק את הכספים. ובסד הזה אנחנו מצויים כרגע.

דבורה הררי: אפשר לעבור לפרק ב'. פרק ב' מתחיל בעמוד 47.

יפתח אלגוב: סליחה, שאלה. תקנות ההסדרים לשנת 2001/2 לא מופיע כאן.

דבורה הררי: למה? יש לך פקודה ויש לך חוק ההסדרים.

יפתח אלגוב: כן, על איזה שנה? אני מדבר על תקנות ההסדרים למשק.

דבורה הררי: תקנות ההסדרים למשק המדינה, עמוד 18 עד 29.

יפתח אלגוב: העדכון כאן הוא עד שנת 2000.

דבורה הררי: לא, יש המשך. ברשויות המקומיות, תקנות והסדרים למשק המדינה התשי"ס. יכול להיות שזו שגיאה, אנחנו תכף נבדוק אותה. אבל כל החומר שפורסם השנה איננו פה, אז יכול להיות שהחוברת שלך לא תקינה.

יפתח אלגוב: פרק 6 אני לא רואה אותו.

דבורה הררי: פרק 6 נמצא בין עמוד 34 ל-39 בחוברת. חסר לך?

יפתח אלגוב: 2000. זה לא 2001 ו-2002.

דבורה הררי: אבל זה מה שפורסם. זה האחרון. זה האחרון שפורסם.

יפתח אלגוב: זה מה שיש?

דבורה הררי: זה מה יש. אנחנו נעבור קצת לפרק השני שזה קצת אינפורמציה ומידע. אם תהיינה שאלות אנחנו בשמחה נענה. מה שאנחנו רואים בעמוד 47 זה סקירה של אחוז ההנחות מסך השוטף שניתנו במהלך השנים 2001/2002/2003. אם נחזור ונספר לכם את מה שסיפרנו גם בועדת הרפורמה וגם בועדת הכספים. אנחנו רואים שינוי בין שנת 2001 ל-2002 והוא שינוי שנוצר מכוח זה שמערכת הגבייה אימצה כלים טכנולוגיים ונוהלי עבודה מאד מאד מדוקדקים. אנחנו סורקים את קובץ מקבלי ההנחות שלוש פעמים בשנה לפחות. תלוי, אם יש שביתות אז זה קצת פחות, אם אין שביתות והכל מתנהל כמו שצריך אז אנחנו בפברואר, יולי ונובמבר עוברים על כל הקובץ. בודקים את כל הזכאויות מחדש. כל מי שנפל בזכאות שלו, הקובץ מתעדכן מול קובץ הביטוח הלאומי און-ליין ומול קובץ האוכלוסין. אנחנו יודעים מי יצא מהמעגל של זכאות, מי חלילה נפטר ולא זכאי, מי הצטרף לאזרח ותיק וזכאי. היום זה כבר ימנע מאתנו כי נצטרך למצוא מנגנון אחר. ההתייעלות פה נבעה מכוח זה שגילינו שהרבה מאד הנחות שניתנו בעבר לא נעשתה בקרה לגביהם. הנחות המשיכו לרוץ. מצאנו קודים במערכת עם 999, ולך תעלה על זה. או עד 2010. כל מיני דברים משונים ומוזרים שלא ידענו מה היה הבסיס להחלטה לעשות את זה.

אנחנו השנה נותנים הנחות מאד במשורה, כמו שנתנו גם ב- 2002, וכנראה שכמו שניתן ב- 2004. באותם מקומות שאנחנו חושבים שאפשר לתת ליותר משנה אנחנו מקדדים מערכת ליותר משנה. ברוב המקרים אנחנו נותנים לשנה ובודקים את עצמנו בנובמבר, לפני הוצאת החיוב השנתי, אם הזכאות קיימת.

אם אתם תראו את הירידה מ- 14,8 ל- 11,3, למרות שהיה גידול במספר התושבים, בכסף זה עשה הפחתה של הנחות בשיעור של כחמישה מיליון שקל, שזה לא מעט. בין 2001 ל- 2002. ב- 2003 אנחנו רואים פחות או יותר התייצבות וגידול טבעי של מצטרפים כאלה ואחרים.

אייל יוניאן: זה הנחות על פי...?

דבורה הררי: לא, לא זה הנחות על פי חוק. זה כל ההנחות, גם על פי חוק וגם כלכלית, כולל כלכלית. אנחנו משתמשים בעוד כלי שבהתחלה היה ככה לכולנו קצת קשה לאמץ אותו, כי זה נראה לנו קצת לא נוח. אבל אנחנו מפעילים יחד עם המבחנים שנעשים באמצעים הטכנולוגיים, אנחנו מפעילים גם חברת חקירות שבדקת את ההצהרות. יש לנו חברת חקירות, לא ספקטור. אנחנו לא עובדים עם חברה שמקליטה לקוחות. אנחנו עובדים עם חברה אמינה מאד שעושה חקירה גלויה, בוחנת את הנתונים שניתנו, כשהתושב יודע מראש שכשהוא מבקש את ההנחה הוא צפוי לעבור בדיקה. בקבוצות מסוימות עברנו על כולם, כל השמונים אחוז עברנו אותם בבדיקה פרטנית. בקבוצות אחרות לקחנו מספרי מדגם. ירדנו עד גובה שישים אחוז. אני חושבת שהשנה נרד גם עד גובה ארבעים אחוז. זה מפליא מה מצאנו שם. אבל לפחות זה מכניס סדר למערכת. כל אחד יודע שאם הוא זכאי הוא יקבל, ואם הוא לא זכאי הוא יצטרך להחזיר את מה שהוא קיבל בחזרה לרשות.

משה אבן-חן: מה את מתכוונת כשאת אומרת מפליא, זאת אומרת שהיו הרבה?

דבורה הררי: היו הרבה כאלה שהצהירו הצהרות כאלה ואחרות, נתנו תלושים שנשלפו ממערכות של הנהלת חשבונות. וכשבדקנו את זה בפועל גילינו שם דברים

מאד מפתיעים. וזה בטלנו הנחה. גם אם הם קיבלו הנחות בשנים מוקדמות יותר לא הלכנו כבית-שמאי אלא בטלנו לאותה שנת כספים.

אבינועם גרנות : יש חברה שעושה את העבודה הזאת?

דבורה הררי : כן.

אבינועם גרנות : מה, זה בלש פרטי?

דבורה הררי : זה חברת חקירות שעושה חקירה גלויה על פי הנחיות.

אהרון זיידנברג : הם עובדים לפי הצלחה?

דבורה הררי : הם עובדים לפי מקרה. בשמונים ושמונה אחוז מהמקרים הצליחו. לפי חקירה. אנחנו בדקנו כחמש עשרה חברות. בחרנו את החברה שגם נתנה לנו את הכיסוי המקצועי הרחב ביותר עם המלצות. אמרתי שזה לא היה נוח. זה לא היה תהליך קל לעשות את זה. אבל אנחנו הולכים ומשתמשים בזה פחות ופחות כי הדברים נכנסים לאיזה שהוא מודל.

דני בוסטין : הציבור צריך לדעת שיש בדיקה של הצהרות מעת לעת, של מדגמים.

אבינועם גרנות : אבל זה קשור לחובות הארנונה או קשור להנחות?

דבורה הררי : לא, לא, זה קשור להנחות בלבד.

אבינועם גרנות : החובות זה סיפור אחר?

דבורה הררי : החובות זה סיפור אחר לגמרי.

אבינועם גרנות : זה סיפור גדול?

דבורה הררי : זה סיפור. אני לא יודעת אם הוא גדול או קטן, ביחס למה. אנחנו בדקנו רק את ההנחות. אם תסתכלו על עמוד 48 אתם תוכלו גם לראות את הריכוז של מקבלי ההנחות, את הפירוט של הכמות של מקבלי ההנחות בסוגים השונים, ואת הערך הכספי שלהם.

משה אבן-חן : מה זה כמות, עשרים וארבעה נכסים ריקים?

דבורה הררי : כן, זה מה שידענו לשנת 2003. אתה תראה את השלושים אחוז קבלנים שהם תשעה שמיצו כבר את המאה אחוז למשך שנה, ואז נמצאים במסלול של השלושים אחוז לשישה חודשים נוספים.

אהרון זיידנברג : גם על הצהרה של נכס ריק יש בקרה?

דבורה הררי: כן, יש בקרה.

אהרון זיידנברג: שהבקרה תמשך לכמה שנים.

דבורה הררי: יש בקרה של פיקוח. וזה עוד נושא שאנחנו נצטרך להיערך עליו, כי תהיה ועדת פיקוח מוגברת. נראה אם נצטרך לתגבר וכמה. כוון שאותו מצהיר על נכס ריק מודיע שהוא מבקש את הפטור לנכס ריק. המערכת ממשיכה לחייב עד לפרק הזמן שהוא מודיע שהנכס אוכלס. באותו זמן הפיקוח שלנו מבקר בנכס, בודק מעת לעת אם אכן הוא ריק, אם לא עושים בו שימוש. המחזיק מצהיר, מגיש חשבונות חשמל, מים, טלפון. אנחנו בוחנים את זה מאד בדקדקנות אם לתת אותו. ואם אנחנו נותנים, אנחנו נותנים בדיעבד ולא מראש.

ומה שמעניין כאן לראות זה דווקא את אותה קבוצה של סוגי ההנחות 310, 11 ו-14, ו-45, 47 ו-65, שזה משהו שמתקרב לשלושת אלפים חמש מאות, שלושת אלפים שש מאות בתי אב. ואלה הפנסיונרים, התושבים הותיקים, באותם מקרים שגרים גם פנסיונרים ואחרים בדירות. שימו לב, זו קבוצה לש קטנה שאנחנו נצטרך להתמודד אתה.

איל יוניאן: אנחנו בודקים כפל הנחות?

דבורה הררי: אין כפל הנחות, אין מצב כזה. כי בכרטיס המשלם יש קורלאציה בין הזכאות לבין הזהות של המשלם. זה היה מהלך שעשינו כשעברנו עם כל מספרי המשלמים למספר תעודת זהות, על מנת שנוכל לבדוק מול הביטוח הלאומי.

איל יוניאן: זה אחד. אבל שתיים, אם יש מישהו שהוא גם וגם, שהוא נופל לשתי קטגוריות?

דבורה הררי: הוא מקבל אחת, את הגבוהה מבין השתיים. אין כפל הנחות.

אמיר גבע: אם אתה תושב ותיק נכה אז אתה מקבל ארבעים אחוז ולא עשרים אחוז.

יואל יצחק: יש פה דוחות משולבים למספר משפחות בדירה אחת, שש מאות שישים משפחות בדירות. איך עושים בקרה על דבר כזה?

דבורה הררי: תראה, אנחנו לא יכולים להיכנס לכל בית ולבדוק את החוזים שמובאים אלינו. אנחנו עושים את השינוי על פי החוזה שמוצג בפנינו. בודקים מול

האוכלוסין, מול תוכנת משרד הפנים לבחון שאכן אותו אחד שהוא טוען שהוא שכור חדר או גר עם משפחה אחרת זכאית. אנחנו בודקים מי המשפחה האחרת, כמה נפשות יש שם, מה הגילאים, את כתובת המגורים. ואז הרבה מאד עבודה סיזיפית קטנה. אנחנו מוצאים גם הפתעות אבל אנחנו יודעים שאלה שמקבלים הם בדרך כלל מדייקים מאד בהצהרה שלהם. זה מאד מאפיין, דרך אגב, משפחות עולים, שהם גרים מספר משפחות יחד. זה לא מעט. זה לא מעט, בהחלט. אבל היא מתחדשת כל פעם מחדש. זאת אומרת, אם מישהו שוכר ובתום שנת השכירות שלו הוא לא מציג את חידוש החוזה – ההנחה נופלת. הוא יצטרך לחזור אלינו שוב פעם ולהציג שוב פעם חוזה, ויצאו ויפקחו ויבדקו. זה רוטינה מדי שנה לאורך כל השנים. כי החוזים לא מתחדשים במועד אחד, כידוע לך, כל אחד והמועד שלו.

2002 זה רק השוואתי. זה דווקא מעניין קצת לראות. אבל אפשר להבחין בין ה- 11,600 ל- 11,500. זה בדרך כלל ההתפתחות הטבעית של הצטרפות תושבים ותיקים ואולי קצת עולים שהשנה ראינו מארגנטינה וצרפת, ראינו כל מיני תופעות חדשות. אפילו תגברנו בשתי דוברות שפה אצלנו במחלקה כדי שתהיה תקשורת, סוף סוף לא רק אני. יש לנו עובדת שהיא דוברת ספרדית שוטפת. היא מתקשרת עם העולים מארגנטינה.

יהודה בן-חמו: ותיקה או מעכשיו?

דבורה הררי: מהגוף התפעולי שלנו. אבל ביקשנו וקיבלנו אפילו דוברת ספרדית, דוברת צרפתית.

יהודה בן-חמו: כמה זמן היא עובדת?

דבורה הררי: אצלנו במחלקה – שמונה חודשים. מאז שהתחיל הגל הבנו שיש צורך שנתגבר במישהו שגם יכול לתקשר עם העולים, כי זה לא כל כך קל.

איל יוניאן: יש לי שאלה. יש גידול של שמונה אלף שקל מ- 2002. ממה הוא נובע באופן

מהותי הגידול הזה

דבורה הררי: בין 2002 ל- 2003?

איל יוניאן: כן. לא היה כאן עדכון ממדים.

- דבורה הררי : כן, אבל יש מספר מקבלי הנחות.
- דני בוסטין : לא, כן היה מדד.
- דבורה הררי : יש מדד.
- דני בוסטין : יש מדד תמיד.
- דבורה הררי : בין 2002 יש מדד ל- 2003. היה 6.4. בין 2003 ל- 2004
- דני בוסטין : ה... הפורמלית ב- 2003 הייתה 3,2 אבל המדד במשך השנה היה ...
- איל יוניאן : כמה היה הגידול? הגידול הוא בארנונה ואז ההנחה שלה גדלה. בסך הכל במספרי ההשוואה זה צריך לגדול פה ב- 6.4?
- דני בוסטין : זה חלק מהגידול. חלק זה גידול טבעי של פנסיונרים.
- דבורה הררי : נוספו גם מקבלי הנחה נוספים. אתה רואה, בין 11,500 ו- 11,600 יש לנו עוד שישים בערך.
- איל יוניאן : זה הגידול, זה פונקציה של שני הדברים האלה?
- אמיר גבע : כמעט חצי מהגידול זה בנכסים הריקים.
- דבורה הררי : בנכסים של שלושים ריקים, שלושים אחוז
- אמיר גבע : כמעט שלושים. שלוש מאות אלף שקל תוספת של הנחה.
- דני בוסטין : ב- 2004 תראה שינוי רציני יותר, אחרי כל השינויים שיהיו בתקנות.
- דבורה הררי : אנחנו נראה פה תמונה אחרת לגמרי.
- איל יוניאן : מאיזו סיבה?
- דבורה הררי : הפחתה בהכנסה. גידול בהנחות. פה אנחנו נצטרך לחפש כל דרך באמת איך לאכלס אותם. יקבלו הנחות יותר. איל, יש תיקון בתקנות. לנכס ריק, משישה חודשים לשלושים ושישה חודש.
- איל יוניאן : זה לא אנחנו עשינו שינוי בתב"ע?
- דבורה הררי : לא, לא, זה משהו אחר, זה התקנות. כאן יש התפלגות החיוב והארנונה על פי סוגי נכס. יש פה פעילות שומה בעיקר.
- איל יוניאן : סליחה, התקנה הזאת זה רף או התקנה הזאת זה חובה?
- דבורה הררי : חובה, חובה.
- קובי אוחיון : בבתי אבות היו פעולות של הרחבה רציניות?

- דבורה הררי : הייתה פעולה מאד מאד רצינית של עבודה בבתי אבות.
 קובי אוחיון : עבודה או שמגדילים להם את הארנונה?
 דבורה הררי : תכף אני אסביר, ויש פה תוספת שטחים. אם אתם תראו בשנת 2003 ביחס ל-
 2002 יש כמעט שמונה עשרה אלף מטר גידול. זה בעמוד 50 בהתפלגויות של
 חיובים ושטחים. אני מפנה לטבלה מס. 2.
 דני בוסטיין : הטבלה העליונה זה כסף, התחתונה זה מטרים.
 דבורה הררי : אני דווקא על הקטע הזה, גם בפני ועדת הכספים הרחבנו קצת. כי היו פה שני
 מהלכים. אחד, אנחנו סוף סוף סיימנו את המדידות בכל בתי האבות בכפר-
 סבא עד המטר האחרון. היו לנו עררים של מספר בתי אבות שהשיגו על
 השטחים שחייבנו אותם החל מ-2000. בסבלנות ולאורך זמן, צעד צעד מדדנו
 יחד אתם שוב פעם, עברנו כל שטח ובחנו את השימושים שלו. וגם אימצנו
 את הפסיקה שהייתה בקשר לראשון לציון בעניין החיוב של בתי האבות
 והשטחים המשותפים והזכאות להנחה של שלושים אחוז גם לאותם תושבים
 ותיקים שמתגוררים בבתי אבות. אתם תראו את הגידול. אנחנו יחד עם זה
 היכלנו את ההנחה של שלושים אחוז על פי המידע שהועבר על ידי הנהלת בתי
 האבות.
 השנה אנחנו נצטרך לבדוק את זה מחדש. תושב אם יש לו זכאות בעיר
 אחרת, אם הוא בעל נכס, אם הוא זכאי להנחות נוספות, אם הוא הורה שכול
 או נרדף רדיפות נאצים, נכה רדיפות נאצים שזכאי. זאת הייתה עבודה על
 אלפיים נישומים, שישה נכסים חדשים. עבודה מאד מקיפה. עכשיו נצטרך
 לחזור עליה. אבל לא פתחנו לכל תושב ותיק בבתי האבות כרטיס משלם אלא
 עבדנו דרך הנהלות בתי האבות. יכול להיות שהשנה לא תהיה ברירה ונצטרך
 לעשות את זה בכל זאת. לעבוד מול המחזיק ישירות ולא מול הנהלות.
 שאלות.
 יצחק יואל : בהתפלגות שטחים יש כמה דברים מעניינים. מה זה אדמה חקלאית שהיא
 גדולה בשמונה אחוז?

דבורה הררי : אדמה חקלאית שהיא מפסיקה להיות מבנה חקלאי והוא נהרס. ואני מפנה אותך בכניסה לאזור התעשייה, היה מבנה מאד גדול שהרסו אותו, והוא היה בהגדרה מבנה חקלאי. הוא לא היה ראוי לשימוש. אדמות חקלאיות שעוברות שינויים והופכות להיות לאדמות בניין. זה התנועה באחוזים. יכולים לראות את זה יפה מאד.

איל יוניאן : אני מבין שהגידול בבסיס הארנונה 2004 הוא גידול ב- 5.6 שיחסית הוא בא לידי ביטוי בהצעת תקציב?

דבורה הררי : על החיוב על מדבר?

דני בוסטין : על החיוב הצפוי.

איל יוניאן : לא, לא, החיוב הוא בתוספת של 5.6 מיליון.

דבורה הררי : נכון, החיוב ביחס לשנת 2003

איל יוניאן : רגע, הכנסה היא לא פונקציה של חיוב?

דני בוסטין : היא גם פונקציה של חיוב, אבל גם פונקציה של הנחות, גם של קושי בגביה שהולך ונעשה יותר בעייתי.

איל יוניאן : אז יש גידול של חמישה מיליון, יש הנחות ויש קושי בגבייה.

דבורה הררי : נכון. אנחנו לא יודעים מה יהיה ערכו נטו.

איל יוניאן : למשל גידול בתחנות הדלק בעקבות שינוי צו הארנונה. אני לא רואה פה.

דבורה הררי : אתה לא תראה אותו.

דני בוסטין : אנחנו לא מבצעים עד שאין אישור מהשרים.

איל יוניאן : זאת אומרת שזה לא כולל עדיין את ההנחה בצו הארנונה?

דבורה הררי : נכון.

אמיר גבע : אבל עדיין זה ... , למרות ירידה בשטחים של שלושה אחוז יהיה גידול של שלושה אחוזים בגבייה.

איל יוניאן : הגידול פה הוא מוחלט, הוא לא פונקציונלי.

דבורה הררי : נכון. אני עוברת לטבלה אחרת בעמוד 51.

דני בוסטין : טוב, בהשוואת נתונים הצגנו פה שתי טבלאות שהנתונים בהן סותרים.

הטבלה הראשונה זה הגרף שמראה בעצם את הנתונים של מחלקת הגבייה.

ב- 2002 אנחנו מגיעים לתשעים ותשע אחוז. פה צריך להסביר קצת את המונחים. נהוג במגזר של השלטון המקומי לחשב אחוזי גבייה בשני סוגים. פעם אחת מהחיוב השוטף, אותו סכום שראיתם שיוצא בעצם כחשבון בתחילת שנה כמה גבית מתוך החיוב. פעם שניה כאחוז מתוך החיוב הכולל. החיוב כולל כולל את החיוב השוטף ובעצם את הפיגורים שנותרו מיתרות השנים הקודמות בתוך הספרים. אנחנו פה מדברים על אחוז מתוך החיוב השוטף.

הנתון הזה הוא נתון שמושפע מאד ממה שקורה באותה שנה. נתתי פה את הדוגמא של ועדת כספים על מועצה אזורית שהחיוב השוטף שלה היא ארבע עשרה מיליון, אבל בשנת 2002 הוא גמרה מהלך של טיפול משפטי מול מחצבות בתחום שלה שנתן לה הכנסה בשנה את של ארבע עשרה מיליון שקל. כלומר, היא באותה שנה היא גבתה פתאום עוד מעל מאה אחוז באופן חד פעמי.

יצחק יואל: פה אני אשאל את השאלה שרציתי קודם. הנתונים שאנחנו מדברים פה הם מזומנים או רק חיוב?

דני בוסטין: אצלנו בספרים אנחנו רושמים גם מזומנים וגם הנחות והכנסה.

יצחק יואל: אם אתה אומר לי שזה שמונה אחוז אני יכול להניח ששמונה אחוז נכנס לקופת העירייה?

דני בוסטין: פה אני אומר, בקטע הזה מה שנכנס לקופת העירייה זה תשעים ושישה אחוז כולל הנחות. ההנחות נחשבות אצלנו משני הצדדים. אנחנו רושמים אותם פעמיים. בטבלה שאתם רואים של ההשוואה בין רשויות, שם מופיע הנתון הרשמי שהוא נתון של ספרי העירייה ששם אנחנו בעצם בתשעים ושישה אחוז. ההבדל הוא שמחלקת הגבייה כוללת בנתוני ההכנסה שלה גם הכנסות מעותדות. כלומר, צ'קים דחויים שהיא גובה. ובעצם פורמלית מבחינת הנהלת החשבונות נכנסים רק בשנה שאחריה. שלושה אחוז זה אותם הצ'קים.

- איל יוניאן : דני, הנתון הזה למרות שכל העיריות משתמשות בו הוא קצת מטעה. השאלה שנשאלת היא : כמה אני גובה מהחיובים השוטפים. זאת השאלה שלי.
- דני בוסטיין : השאלה שלך כמה הכנסה שוטפת מהחיוב השוטף.
- איל יוניאן : זה שאתם מערבבים פה, זה לא שדבורה עושה את זה, זה מדד שכל העיריות מראות. בשנת 2004, בשנת 2003, בדיוק מה החיובים וכמה בעצם מצבת החובות אם היא גדלה בגלל אי גבייה.
- דבורה הררי : אני אגיד לך. אנחנו היום יודעים שגבינו כמאה חמישים ושלושה מיליון שקל. נתון שהרצנו אותו
- איל יוניאן : זה על 2003?
- דבורה הררי : על 2003. מבלי לסגור עדיין את השנה.
- יצחק יואל : כמה היה התכנון?
- דבורה הררי : מאה שבעים ושלוש. זאת אומרת, מה שאנחנו עשינו השנה. כי צריך לקחת בחשבון שני דברים. אתה יכול לקבוע יעדים, ואנחנו עובדים עם יעדים שבוחנים אותם כל דו-חודשי בעקבות הדוחות שאנחנו מפקים. זו תוכנית העבודה שלנו. היא בגדול אחת לשנה, אבל כל חודשיים אנחנו מתאימים את תוכנית העבודה על פי ההתנהלות.
- איל יוניאן : אבל זה כל מה שיוצא חיובים?
- דבורה הררי : כן.
- איל יוניאן : זאת אומרת שאת פחות או יותר עומדת על תשעים אחוז גביה מתעשייה וממוגרים ביחד?
- דבורה הררי : מכולם, ביחד.
- איל יוניאן : אם נפריד את זה תעשייה ממגורים.
- דבורה הררי : אין לי כאן. אני מוכנה בהזדמנות כשתרצו, אנחנו נעשה מצגת מאד מעניינת עם כל הנתונים, עם כל הגרפים, עם כל ההתפלגויות. אולי כשנגמור לעשות את המאזן של השנה.
- איל יוניאן : מתוך העשרים מיליון שקל האלה של 2003, מה הצפי של יגבו?

דבורה הררי : תראה, יש פרקי זמן שאנחנו יכולים לגבות. אנחנו השנה, התחלתי לספר. אנחנו השנה בגלל שגם הייתה בעיה עם השביתות שקרו, וכל פעם שהיינו בזינוק של אכיפה בעצם השביתה, בעיני התושבים הייתה שאנחנו לא עובדים, אבל אנחנו עבדנו, בעצם השיגה אותנו לאחור. אנחנו המשכנו לתקוף את האכיפה המנהלית והמשפטית ויחד עם זה קיבלנו החלטה אסטרטגית שאנחנו מצמצמים את הצבירה מהשוטף. זאת אומרת, שאם היה נהוג בדרך כלל, ואני עושה השוואות עם רשויות אחרות. אם מכסה אחת חלקי שש מתוך סך כל החיוב מתגלגל במערכת ולא נגבה בתום השנה, אלא הוא לאט לאט נגבה גם במהלך השנה שלאחריה. אנחנו הגענו השנה לסכום של כחמישה עשר מיליון שמתגלגלים מתוך עשרים ושבעה. זאת אומרת, צמצמנו את הצבירה ביתרה של השוטף. אנחנו מאד לחצנו על השוטף על מנת אלף שלא ייווצר יתרות נוספות, כי אנחנו תוקפים את זה גם מלמטה וגם מלמעלה. ובנוסף, היינו דווקא מאד ליברלים ואנחנו לא ביטלנו הנחות לאלה שקיבלו אותם ולא שילמו, כי לא היה נוהג כזה.

איל יוניאן : מתוך העשרים מיליון שקל אין כרגע את הפילוח מה הצפי שלא יגבה.
דבורה הררי : מה שיוגדר כחוב אבוד? הוא לא עובר כל כך מהר לאבוד. חוב בעלים לא נמחק.

דני בוסטין : הוא ממתין למימוש.

איל יוניאן : אבל אתה לא רושם אותו כהכנסה.

דבורה הררי : אתה רושם אותו כחוב מסופק.

איל יוניאן : כמה?

דבורה הררי : אני מניחה שחובות שיוגדרו כאבודים זה שישה עד שבעה מיליון, יהיה אבוד.

איל יוניאן : ברובם תעשייה?

דבורה הררי : כן. או מחזיקים, גם שוכרים, שבורחים מהעיר ומשאירים.

איל יוניאן : כמה זמן אנחנו מפעילים בתעשייה, תוך שישה חודשים?

דבורה הררי : לא, מה פתאום. תוך שתי תקופות. זה החוק אומר. אתה לא יכול פחות. בחלוף שתי תקופות. ואם אין תהליך של השגה, ערעור אתה מיד פועל. זה מיד.

איל יוניאן : החוק אומר עד שתי תקופות, או משתי תקופות אתה יכול לפעול? אתה לא יכול לעשות שום דבר לפני?

דבורה הררי : לא, זה הבעיה.

איל יוניאן : אתם מוציאים מכתבי אזהרה אחרי תקופה?

דבורה הררי : אחרי תקופה יוצאת תזכורת.

איל יוניאן : אי אפשר לעשות שום הליך לפני כן?

דבורה הררי : אני לא יכולה. אם חלפו שתי תקופות אנחנו מתחילים עם הודעות דרישה, התראות עיקולים.

איל יוניאן : כמה מצבת חובות הארנונה, שמונים?

דבורה הררי : לא, שבעים ואחד.

דני בוסטין : היה שישים ותשע.

איל יוניאן : אנחנו הולכים להגדיל את זה בעשרה אחוז השנה.

דבורה הררי : לא.

איל יוניאן : אמרת שישה מיליון.

דני בוסטין : שבעה מתוך העשרים היא אמרה לך. בקטע הזה אנחנו מעריכים, בגדול אנחנו מדברים על ארבעה אחוז בעצם. בין התשעים ושישה אחוז למאה אחוז, זה האחוז שמצטבר ב... .

איל יוניאן : מתוך השבעים ושבע גביתם כמה? ארבע, חמש? לא גביתם יותר משבע. שבע משבעים.

דבורה הררי : שבעה אחוז. כשבעה מיליון.

קובי אוחיון : השאלה, איל, אם לוקחים את זה בחשבון כשבונים את ספר התקציב ל-2004?

איל יוניאן : לא, הוא אמר לך

קובי אוחיון : מה ירשם כהכנסות הארנונה, מאה שבעים ושנים?

- איל יוניאן : לא, העיריות בניגוד ל... רושמות הכנסות ארנונה על פי מזומן בלבד. אבל אני טוען שאחת הבעיות, טוב, זה בלתי אפשרי פה כל העבודה.
- סיימון גולדמן: הנה, פתח-תקוה עשתה מאה וחמישה אחוז.
- איל יוניאן : אבל זה לא מדויק. סיימון, זה גם על העבר, זה מה שאני מנסה להגיד.
- סיימון גולדמן: זה כסף שהם קיבלו מהעבר.
- קובי אוחיון : נניח שאתה רושם בספר התקציב גביות מהארנונה מאה שבעים ושנים, ואתה (קלטת מס. A2):
- יצחק יואל : קודם כל יש את הנושא של בניינים ריקים שזה קורה תוך כדי השנה. אתה עושה תכנונים, ואתה בעוד חודש ... יש איזה שהיא התפלגות מסוימת שזה לא מדויק. אחוז הפגיעה, בעצם אחוז הפסד ההכנסה במהלך השנים הוא באמת משהו כמו, הולך ומתווסף כעשרה אחוז.
- קובי אוחיון : דבורה, כמה מתוך זה זה השוטף וכמה תגובה מהפיגורים? המאה חמישים ושלושה מיליון?
- דבורה הררי : הכנסות כוללות. סך הכל הכנסה מזומן ל- 2003.
- קובי אוחיון : כמה כולל וכמה את מקבלת מהפיגורים?
- דבורה הררי : מתוך זה היו פה תשע עשרה מיליון מתוך היתרות שגבינו והשאר זה היה השוטף. וזה המסלול שמתגלגל. אבל צריך לקחת בחשבון שככל שאנחנו מגיעים לחובות העמוקים יותר, הותיקים יותר, יהיה יותר קשה לגבות אותם.
- קובי אוחיון : מה שהם עשו בספר התקציב זה לא ... ?
- דבורה הררי : לא, מה פתאום.
- דני בוסטיין : זה בסך הכל תמיד.
- איל יוניאן : אני מנסה להבין אתכם ולא מבין. אז יש תיסוף של מאה שבעים ב- 2003.
- כמה גביתי מהמאה שבעים שרלוונטי רק ל- 2003?
- אמיר גבע : מאה חמישים ושלוש פחות תשע עשרה.
- איל יוניאן : זאת אומרת שזה מאה ארבעים. מתוך זה לא גביתי שלושים מיליון שקל?
- יצחק יואל : בדיוק, זה מה שאני אומר, וזה רק. זה רק שמונים אחוז.

- דבורה הררי : איל, בוא נתאפק עוד כמה ימים, אנחנו ניתן את כל הנתונים. היתרות לא גדלו יותר משלושה מיליון בין 2003 ל- 2004.
- איל יוניאן : הבעיה שצריך להתמקד בה, הרי את אומרת שהכי קשה לטפל בחובות הישנים.
- דבורה הררי : נכון.
- איל יוניאן : צריך לטפל ב... מבלי להזניח את השוטף.
- דבורה הררי : אין קשר בין הדברים. מדובר בשני מסלולים.
(כולם מדברים ביחד)
- אמיר גבע : אם השלטון מקומי לא מסוגל, אז צריך להביא הצעה למי שמנהל את העירייה ולהגיד לו את החוב וכל מה שצריך, וצריך להכניס למערכת המחשב על בסיס הנתונים הזה.
- דבורה הררי : אני מניחה שיתרת הפתיחה תהיה שבעים ואחד.
- קובי אוחיון : שבעים ואחד? כמה מתוך זה בדקתם שזה חובות אבודים?
- דבורה הררי : יש כחמישה מיליון אחרי טיפול של ...
- יהודה בן-חמו : אין לך איך לקבל את הנתון הזה.
- יצחק יואל : אז מה שאתם אומרים שהמחלקה המשפטית בעצם לא מטפלת בזה.
- דבורה הררי : למה לא מטפלת? אין דבר כזה, זה לא משנה. אין דבר כזה. אני לא יכולה לתת לך דוח של ממתי נוצר החיוב הזה. אני לא יכולה, הישן, אני לא יכולה.
- אני יכולה לראות עד 1995. מה שיש לפני.
- דבורה הררי : אני יכולה להגיד לך דברים אחרים, פרמטרים אחרים.
- יצחק יואל : באיזה שלב קובעים שזה חוב אבוד?
- דבורה הררי : אחרי שזה עובר הליך. המסלול עובד כך. קודם כל תוקפים את החוב,
- דני בוסטין : יש נוהל.
- דבורה הררי : יש נוהל.
- איל יוניאן : אתם מדברים על 1995, בשביל זה אני שואל.
- דני בוסטין : יש נוהל. תראה, כל מה שנמצא בטיפול משפטי, שזה בעיקר בבית משפט. יש חוות דעת של היועץ המשפטי שזה לא ניתן לגבייה, צריך להגיע לוועדת

ההנחות שם הוא נידון ושם מחליטים ואז חותמים ומביאים את זה הנה למחיקה. יש הליך של מחיקה. חובות של בעלים על נכס אסור למחוק. מותר למחוק רק חובות שהם של מחזיק בעצם. כי חובות של בעלים ההנחה היא שזה יגיע, ואז רושמים את זה כחוב מסופק. וכשמגיע זמנו, יש איזה הליך של מימוש בנכס, אז גובים את הכסף.

- יצחק יואל : ואז כמה יש סמכות, נגיד, למחלקה המשפטית, לגמור הסכמים באמצע?
דני בוסטין : אין לה סמכות.
- דבורה הררי : אין סמכות. יש לבית המשפט. רק בית המשפט.
- איל יוניאן : תבוא עם הסדר שחורג ממה שיש לה לפי התקנות וצריך לאשר את ההסדר החדש.
- קובי אוחיון : איל, מי שעורך את ההסדרים זה עורכי הדין.
דובר : זה הכל נגמר בפשרות.
- דני בוסטין : קובי, יש החמרה עכשיו בעניין הזה שכל הנושא של הפרשות גם צריך לעבור הליך של ועדה וחתומה של ראש העיר ושל הגזבר, ובלי זה אין פשרות.
- איל יוניאן : צריך לפלח את החובות האלה, לראות את הגיל שלהם, לראות מה משפטית נעשה אתם, ויש ממי לגבות. אני ראיתי את הדוחות. לא מספיק עדיין כי אין את הכלים. צריך קודם כל את הכלים. ארבעים מתוך מאה שבעים זה עשרים וחמישה אחוז. נכון להיום טרם נקבע בגין 2003 מהשוטף.
- דבורה הררי : לא, זה פחות, איל, זה הרבה פחות. איל, זה הרבה פחות. בעוד שבוע יהיו דוחות מפולחים. זה הרבה פחות.
- נעבור לפרק ג' ונדון קצת בצו המסים. לא קצת אלא בהרחבה, בצו המסים. אחרי שעברנו את ועדת הכספים הייתה הערה.
- קובי אוחיון : רק בשינויים?
דבורה הררי : רק בשינויים, כן. הייתה הערה של חבר המועצה
- דני בוסטין : כדאי אולי להגיד שבעצם החוק קובע שאין העלאת ארנונה כהכללה. זאת אומרת, צריך לדעת שמי שקיבל חשבון ארנונה בינואר שנה שעברה יש העלאה לעומת החשבון הזה, כי נדמה לי שבמאי עשינו תיקון רטרואקטיבי

מינואר של 3.2 אחרי שיצא החוק. למעשה החשבון של ינואר פלוס 3.2 זה הבסיס לינואר השנה הזאת. אלא אם כן יש החלטה פה ויש אישור של השרים על פי הנוהל שמופיע גם בחוברת שתוכלו לראות אותו.
דבורה הררי: או.קיי. אנחנו מדברים על ההעלאות החריגות. אנחנו ביקשנו העלאה חריגה בתחנות הדלק ומפעלי בטון. זה עלה בעבר ולא הצלחנו.

סיימון גולדמן: למה?

דבורה הררי: כי בשנה שעברה משרד הפנים קבע שהוא לא רוצה לעשות שינוי ולחייב את בעלי תחנות הדלק בהתייקרות נוספת, ודחה אותנו.

סיימון גולדמן: למרות שבכפר-סבא מחיר הכי זול מכל האזור,

דבורה הררי: למרות שאני מפנה אתכם כאן לטבלת תעריפי תחנות דלק כפר-סבא מול ערי הסביבה בעמוד 55. וזה מאד מעניין לראות. אבל אני לא יודעת מה הסיבה. אני לוקחת את יהודה ודני והולכים לשר הפנים, ובתיה על נושא תחנות הדלק. אנחנו מבקשים תעריפים בהתאם לאותם תעריפים.

איל יוניאן: אבל הבסיס הוא בסיס שוויוני לאורך כל האזור.

דבורה הררי: זה הבסיס. זה באשר לבקשה שלנו להתייקרות

סיימון גולדמן: גם המחיר הוא בדיוק מחיר כמו האחרים.

דבורה הררי: נכון.

יפתח אלגוב: בסעיף 7 זה ה...

דבורה הררי: כן, אנחנו פיצלנו. יפתח, אתה לא יכול התייקרות גם על בנין וקרקע יחד. אתה צריך לפצל. על הקרקע אנחנו מבקשים התייקרות מקסימלית לארבעים ושנים משמונה.

יפתח אלגוב: אבל אם את עושה בהשוואה.

דבורה הררי: אני לא עושה שום דבר בהשוואה. אני רוצה היום יתרון. למה שלא אבקש מקסימום? אני רוצה לבקש מקסימום. אני לא מאמינה שאני אקבל.

בסעיף 8 אנחנו מבקשים בקשה לתוספת סיווג חדש שמתייחס למפעלים חדשים שיתאכלסו בכפר-סבא החל משנת 2004. לאחר דיון בועדת הרפורמה אנחנו שקלנו יותר מההצעה שמונחת כרגע לפניכם. בחנו את זה בהמלצתו של

איל לראות איך זה ישפיע. ומה הייתה ההצעה. הייתה הצעה לעשות מדרג, כמו שיש בערים אחרות גם בסביבה, של גודל. גודל ותעריף. ניסינו לבחון ארבע קבוצות. בין אלף לארבעת אלפים, בין ארבעת אלפים ל- 699 מטר מרובע, ומשבעת אלפים ומעלה. רצינו ללכת למין מדרג כזה שתואם גם ערים כמו רעננה והרצליה. אצלנו אין מדרג. יש בין אחד ל- 699 ומשבעת אלפים ומעלה. אין לנו מדרג.

- קובי אוחיון : בדיונים עשינו את זה. כשהיה דיון בהנחות הלא חוקיות.
 דבורה הררי : אבל לא היה דיון שקבע המלצה ללכת למדרג של גודל שטח. דחו אותנו.
 קובי אוחיון : המועצה לא אישרה?
 דבורה הררי : המועצה אישרה ומשרד הפנים דחה.
 קובי אוחיון : אבל ההצעה הייתה?
 דבורה הררי : בעבר זה עלה.
 קובי אוחיון : מבקשים אישור חוזר עכשיו?
 דבורה הררי : אנחנו עכשיו מבקשים אישור אחר.
 איל יוניאן : גם על הדלק זה עלה בעבר.
 דבורה הררי : נכון. אנחנו מבקשים עכשיו אישור למפעלים חדשים לפרק זמן של שלוש שנים, מ- 2004 ואילך. כשבשנה הרביעית חוזרים לתעריף. וגם הוא ענין של שטח ופרק הזמן.
 קובי אוחיון : בכל אזורי התעשייה?
 דבורה הררי : בכל אזורי התעשייה הפעילים בכפר-סבא. כי ההצעה אחרת רק לפי מדרגים הייתה עשויה להפחית את הארנונה במיליון מאה אלף. זה אחרי שהרצנו בדיקה על כל המערכת.
 סעיף 9 אנחנו מבקשים בקשה לאישור חדש לתוספת סיווג חדש בצו הארנונה. זה בעקבות הפסיקה של הספרים נגד עיריית רעננה בטענה לאפליה. והם זכו. מכוני יופי ומספרים. אנחנו עשינו איזה שהוא תחשיב והחלטנו שנלך פה לסיווג מיוחד. הם שילמו היום לפי תעריף עסקים.
 קובי אוחיון : עסקים שזה, בעיר כמה זה?

- דבורה הררי : 224. הם טוענים שהם בעלי מלאכה.
- קובי אוחיון : הם עובדים פיר ראש, מה אתם רוצים.
- דבורה הררי : דרך אגב, בית המשפט לא נכנס לסוגיה הזאת להגדרה אם הם מלאכה או לא. אבל מרגע שהם הופלו ביחס לאחרים זאת הייתה הפסיקה שבגללה הם זכו.
- קובי אוחיון : מי היו האחרים?
- דבורה הררי : האחרים היו סנדלרים ומעבדות ומוסכים וכל מיני אחרים. אנחנו חושבים שאנחנו יכולים להתגבר על הקושי הזה באמצעות יצירת תעריף סיווג מיוחד ותעריף מיוחד. וזה נותן הפחתה של כעשרה אחוז, ההפחתה בהכנסה היא של כעשרים אלף שקל. זה לא משהו שהוא בשמים. ויכול להיות שאנחנו נמנע בעיות משפטיות כאלה ואחרות לעתיד.
- איל יוניאן : ... למה?
- דבורה הררי : לשנה. הרצנו, יש ארבעים וחמש מספרות בעיר על בסיס הנתון של רישוי עסקים. מכוני יופי וכדומה.
- קובי אוחיון : סגרנו את 2003 בלי דרישות להחזרים?
- דבורה הררי : יש לי השגה אחת. מספרה לכלבים לא נרשמת. יש לי השגה שניתנה בסוף השנה ואני לא חייבת לקבל אותה. נראה מה יהיה ב- 2004.
- סעיף 10. אנחנו מבקשים תוספת של סיווג שקיים מקביל בעיר ואנחנו בעבר חייבנו על פי המקביל. הוא סמנטי בלבד. הוא לא סיווג שלא השתמשנו בו. במקום שהוא יהיה כמו בעיר אנחנו מבקשים תעריף לגלריה כמו בעיר גם באזור התעשייה, לאותם סוגי נכס שמוגדרים משרדים שירותים ומסחר באזור התעשייה. שאלות.
- סעיף 11. ב- ג' אתה תיערך, דני. סעיף 11 אנחנו ביקשנו הרחבה של אזור. כולכם בוודאי מכירים את העיר. יש מרכז מסחרי חדש בבקעת בית נטופה, מרכז מסחרי יפה על יד הספורטק. התלבטנו לגבי הסיווג שלו, כי כשסיווגנו על פי אזור 1 בעיר הייתה צעקה מאד גדולה של בעלי עסקים וטענו : אתם לא נותנים לנו את הסיכוי בכלל לנהל פה חיי מסחר כי אין לנו יכולת תחרות. אין

לנו יכולת תחרות בדרום מול אזור התעשייה ובצפון מול המרכז המסחרי הקיים בתשלוי"ז ובמזרח בשכונות. ולכן ביקשנו, מכוון שזה אזור חדש, הרחבה של הסיווג משרדים שירותים ומסחר כאזור 2 במגורים ושכונות.

קובי אוחיון: 250 שקל לעומת 170?

דבורה הררי: נכון.

איל יוניאן: מה העלות הכספית של זה?

דבורה הררי: יש לנו ניתוח כספי כמה זה עושה הפחתה. זה לא הרבה. יש הנחה. פילחנו אותה. עשינו את הניתוח. זה כעשרה עסקים בסך הכל כשישים אלף שקל. פחות ממה שהיינו גובים באזור אחד או לפחות שכל מי שהשקיע שם שגם קצת יוכל להתקיים, כי אחרת נצטרך לסבסד אותם בצד של הנכסים הריקים. הם הסבירו.

דובר: רק שישלמו.

דבורה הררי: לא, הם משלמים. הם גם משלמים כרגע כמו שקבענו להם אזור אחד כי אין לנו אישור השרים. והיה והשרים יאשרו לנו אנחנו נתקן את החיוב לאחור.

קובי אוחיון: יש שם גם מספרה?

דבורה הררי: אני לא חושבת, אין שם מספרה. המספרה תקבל עשרה אחוז ועוד.

דובר: למרות שהוא אזור חדש הוא נראה לא טוב כבר.

יפתח אלגוב: בנושא גלריות. יש לו גלריות שמה, זה יהווה משרד?

דבורה הררי: זה יהווה גלריה.

יפתח אלגוב: אני שואל, האם המשרד

דבורה הררי: אני אסביר. הבנתי.

יפתח אלגוב: הבנתי? אנשים לא הבינו את השאלה.

דבורה הררי: מה ששואל יפתח. אם לפנצ'ר מאכר יש גלריה באותו אזור שהוא עובר, ושם הוא מנהל את המשרד שלו. איך תחייבי אותו על פי השימוש או על פי השטח המיועד?

קובי אוחיון: מה ההבדל בתעריפים?

דבורה הררי: יש הבדל בתעריפים. המשרד יפול עליו בדיוק כמו בעיר, אותו תעריף.

- קובי אוחיון : 250?
- דבורה הררי : נכון. ולפי הגלריה אנחנו נותנים כפי שהיינו מחייבים בעיר, באותו יחס.
- קובי אוחיון : אז למה פה מבחן השימוש לא יעבוד?
- דבורה הררי : שנחייב אותם? אבל אם אני עושה את זה בעיר
- יפתח אלגוב : אבל המשרד הזה נועד ליצור הכנסה של אותו עסק. אז מה?
- דבורה הררי : הוא לא מקבל כבית מלאכה.
- יפתח אלגוב : זה לא משרד נסיעות שאתה יכול להגדיר אותו כמשרד.
- דבורה הררי : אבל אתה בוחן את הנכס.
- יפתח אלגוב : אם יש קלסרים שמה אצל הפנצ'ר מאכר והוא מוסכניק בגלריה, יחייבו אותו כמשרד?
- דני בוסטין : יפתח תראה, השאלות האלה מתעוררות יום יום. ויש גם מצב הפוך. האם מחסן שיש לו הוא נקרא לפי מחסן או לפי בית מלאכה. כלומר, פה צריך להיות האם באותם קטנים שבהם הוא מרוויח כשזה יותר טוב לטובתו, אז רק לטובתו. אתה שואל אותי, אני יכול להגיד לך מה דעתי. דעתי שאתה הולך או שהכל לפי אותו דבר, או הכל לפי ממוין.
- יפתח אלגוב : אנחנו נעניש את כל העולם?
- דני בוסטין : לא, לא נעניש. שיעשה את החשבון שלו, מה שנוח שלו. אין שתי חלופות.
- יפתח אלגוב : אתה לא יכול לעשות גזרה על כולם. סיווג אחד יש לו ככה ואחד יש לו מחסן שעושה בזה מפעל.
- דני בוסטין : מה שאני מתכוון, קח מפעל תעשייתי גדול. קח 'טבעי' למשל. יש לו משרדים ויש לו מחסנים.
- יפתח אלגוב : אני מדבר על מוסך דווקא או על פנצ'ר מאכר.
- דני בוסטין : זה אותו דבר.
- יפתח אלגוב : זה לא אותו דבר. יש הבדל בין מפעל שהוא מסבסד
- דבורה הררי : יפתח, כל דבר לגופו של עניין לפי השימוש העיקרי והשימוש הטפל.
- אני רוצה להגיע לפרק ג'. דני.

דני בוסטין : בפרק האחרון יש שני סעיפים שבעצם זה לא שינוי. הסעיף הראשון זה הנושא של ההנחה מראש. בעצם אנחנו בשלבי סיום של חודש ההנחה מראש ואין טעם לשנות את זה. שני אחוז השיעור המקסימלי מראש על תשלום מראש, הנחה שני אחוז. אנשים כבר פוחדים לשלם מראש עכשיו, ולא נעשה תיקון רטרואקטיבי. עד סוף ינואר ניתן לשלם מראש ואחר כך אי אפשר. אנחנו נותנים שני אחוז. זה נשאר ... בהוראת קבע. מה שאני רוצה להגיד לגבי הנושא השני של הוראת הקבע זה אפס כל השנים.

יהודה בן-חמו : כמה רעננה נותנים על מראש?

דני בוסטין : לא.

דובר : ברוב המקומות נותנים שני אחוז. בכפר שמריהו אפילו זה שני אחוז.

דני בוסטין : תראו, בגדול שני אחוז זה המקסימום המותר. זה קיים כבר שנים. אנחנו כרגע בשלבים של חשיבה בעניין. מה שעשינו לגבי האחוז וחצי שאמרנו בשלושה אחוז שהריבית ירדה בצורה משמעותית, ואנחנו עושים השוואות גם מול השכנים שעשו שינוי בעניין. יש פה טבלה. בעמוד 59 יש טבלה משווה עם רעננה שעשתה את אותו שינוי. כאשר שם למעשה ההנחה היא אפילו שונה מאתנו. כי הם יחד עם הארנונה גובים גם את המיס, אבל המיס לא מקבלים הנחה. כלומר, אני משלם ארנונה ומיס, מקבל את ההנחה רק על הארנונה ברעננה, וגובים ממני גם את המיס. פה אנשים משלמים ארנונה ומקבלים הנחה מלאה של שלושה אחוז על הארנונה. ההצעה פה היא להוריד את זה לאחוז וחצי. מבקשים להוריד את זה לאחוז וחצי. הנושא הזה היה בועדת הרפורמה, נדמה לי, שני דיונים. בדקו את הנושא מכל ההיבטים. אנחנו לא יכולים להגיד בצורה גורפת אם יש לזה משמעות על כמות המשלמים. אנחנו מקווים שלא. מדובר באוכלוסייה יחסית בעלת יכולת, ואיך אמיר אמר, אנחנו לא מעלים להם, אנחנו נותנים להם אפשרות לקבל את החלטות בעצמם לגבי כן רוצים או לא רוצים לשלם וליהנות.

דבורה הררי : יש טבלה בעמוד 60, אתם יכולים לראות את זה.

- דני בוסטיין : הוראות קבע זה דבר מתמשך. אנחנו רוצים להכיל את זה מ, אנחנו כמובן צריכים להודיע לאנשים ולא נעשה את זה בלי הודעה מראש. אני מעריך שמהתשלום השני נוכל להתחיל להפעיל את העניין.
- איל יוניאן : יש לי שאלה. ההנחה, שני אחוז האלה על גביה מראש, כמה זה בכסף?
- דני בוסטיין : היה מיליון תשע מאות ב- 2002.
- דבורה הררי : מיליון תשע מאות זה כולל.
- איל יוניאן : זה כולל גם הוראות קבע?
- דני בוסטיין : כן, סך הכל.
- דני בוסטיין : לא, אנחנו בדקנו שתשלום מראש אין הרבה כל כך. כל ההכנסה מראש כל השנים הייתה סדר גודל של חמישה שישה מיליון.
- איל יוניאן : מה, מראש?
- דני בוסטיין : תשלום מראש לאורך השנים.
- דבורה הררי : יש הארכה, ויכול להיות שיצטרפו עוד.
- יפתח אלגוב : במינוס בבנק זה עולה יותר יקר.
- דני בוסטיין : הנושא האחרון. אנחנו גם פה מבקשים להשוות את עצמנו למה שקורה בסביבה. אנחנו את הוראות הקבע בעיקר מורידים במועד התשלום האחרון כעבור שלושים יום. ברעננה המועד האחרון לחיוב הוא ה- 16 לחודש. כמובן שהחוק מאפשר, לגבי פיגורים זה נשאר שלושים יום. מותר לפגר שלושים יום על פי התקנות ועל פי החוק. וזה נשאר שלושים יום. אבל מועד התשלום לצורך התחלת חישוב הצמדות וכאלה דברים הופך להיות ה- 16 בחודש גם בנושא התשלום של הוראות הקבע.
- יפתח אלגוב : נוחיות כאן אבל לא כדאי כלכלית. דני, הרי משלמים שישה תשלומים בשנה הוראות קבע. זאת אומרת, משלמים חצי שנה מראש כבר מזומן.
- דבורה הררי : למה?
- דני בוסטיין : פעם בחודשיים אתה משלם. באמצע החודשיים, מורידים את זה אחרי שבועיים.

יפתח אלגוב: שישה תשלומים, זה בדיוק מה שאני אומר, שישה תשלומים. זאת אומרת, שישה תשלומים בשישה חודשים הם כבר שילמו את זה מזומן.

דני בוסטין: לא, אתה משלם חודש וחצי מראש.

אמיר גבע: זה משיקולי נוחיות של רוב האנשים, אף אחד לא מתעסק עם זה.

סיימון גולדמן: דרך אגב, לפי דעתי במצב של היום צריך לעודד את זה. כי בסך הכל אין לנו אינפלציה ואנחנו רק מרוויחים.

דני בוסטין: אנחנו מאד רוצים לעודד את זה. זאת הייתה הטענה.

סיימון גולדמן: השאלה אם זה שאתם נותנים פחות הנחה עכשיו לא יגרום לכך שפחות אנשים יתחילו לשלם בהוראות קבע. יכול להיות שנפסיד ולא נרוויח.

דני בוסטין: להפסיד לא נפסיד כי האנשים משלמים בסדר. אם יפסיקו לשלם באמצעי הזה ויעברו לאמצעי השני אז

משה אבן-חן: מי שמשלם מראש זה בבנק?

דבורה הררי: רק בבנק.

משה אבן-חן: ההנחה היא שמי שמשלם בהוראת קבע עושה את זה מתוך הרגל.

דבורה הררי: ונוחות.

משה אבן-חן: זה בדיקה שנעשתה. ברעננה הורידו לאחוז וחצי, אנחנו עומדים באחוז גבוה. אני לא נכנס לו לכיס מה. הוא ירצה ייקח, לא ירצה לא ייקח. אם אתה לא יכול תחזיר את זה חזרה. זה לא משהו שהוא בלתי הפיך כמו שאתה מודד שטח, אתה אומר שיש לך מאה, אתה לא צריך לחשוב אם יש לך שמונים. פה זה משהו שהוא הרבה יותר פשוט והרבה יותר קל. אנחנו מאמינים, אנחנו הולכים למהלך של רה-ארגון כולל. הרי אם תושב לא מרוצה מהשירות שאתה נותן לו – הוא לא ירצה לשלם לך ארנונה. אין מה לעשות. מי שהולך להוראת קבע, אני לא אומר בהכרח שהוא לא ישלם ארנונה, זה קיצוני מדי. אבל הוא ישלם לא בהוראת קבע. מי שמשלם בהוראת קבע, גם עשינו חשיבה, הנחת העבודה שמי שיש לו הוראת קבע עושה את זה מנוחות ולא רק בגלל ההנחה. ותמיד הדברים נתונים למשחק של הזמן.

אמיר גבע: יותר מזה. שלושה אחוז הנחה זה התאים לאינפלציה של עשרות אחוזים בשנה ולריביות גבוהות, ולא לאינפלציה שלילית ולריבית נמוכה. אין שום הצדקה לתת כזו הנחה רק על הוראת קבע. אני אומר, זה היה גבוה מדי, הנחה גדולה מדי.

יצחק יואל: שאלה קטנה. במחלקת הגבייה בעיריית כפר-סבא כמה עובדים בסך הכל? דבורה הררי: יש אחד עשרה עובדי עירייה ועוד עשרה עובדי קבלן. עשרים ואחד עובדים בסך הכל. זאת מחלקה רזה. אנחנו יודעים, ביחס לאחרים. גם ביחס לעבר וגם ביחס לאחרים.

אבינועם גרנות: מה זה נקרא, עובדי קבלן עובדים במשרה מלאה שם?

דבורה הררי: זה חברה שנותנת לנו

קובי אוחיון: חוק ההסדרים לא תיקן את זה שהבעלים והמחזיק חייבים ביחד ולחוד, או שלא תיקן?

דבורה הררי: לא לגמרי. רק לגבי חברות בעל שליטה. זה הכל.

קובי אוחיון: זה רק תקנות, זה עוד לא עמד במבחן. לא יודעים מה יהיה.

דבורה הררי: נראה.

יהודה בן-חמו: יש עוד שאלות?

דבורה הררי: תודה הרבה לכם.

יהודה בן-חמו: אם אין שאלות אני מודה לדבורה ולדני. אני מבקש להעמיד את צו הארנונה לשנת 2004 להצבעה ולאשר אותו במועצה. האם יש מתנגדים? מי בעד? פה אחד. תודה רבה.

החלטה מס' 16: מחליטים לאשר פה אחד את צו הארנונה לשנת 2004 המצורף לפרוטוקול.

איל יוניאן: שאלה אחת. יש חשיבות לתהליך, וקובי העלה את זה. זה אישור משרד האוצר. מי עובד בעירייה מול משרד האוצר ומשרד הפנים?

דני בוסטין: משרד הפנים ואחר כך האוצר.

איל יוניאן: מי עובד מולם? איך זה הולך? אתה מגיש להם את זה ואתה מחכה לתשובה? אתה יכול לדבר אתם?

דבורה הררי: זה מתנהל אתם כל הזמן.

יהודה בן-חמו: לפני שאנחנו מסכמים את הישיבה בנושא הארנונה. הערה אחת לבתיה למועצה ואנחנו נעמיד את זה גם להצבעה.

בתיה בראף: יש כאן בעיה פרוצדורלית שהתקנות שקבעו את התכולה של הפטור של נכס ריק דורשות ראיות ופרוצדורות כדי לקבוע אם אכן מדובר בנכס ריק, ואיך לוודא שמדובר בנכס ריק. התקנות עצמן קבעו שמי שקובע את זה זה המועצה. אני חושבת שזה דברים שכרוכים במיומנות של אנשי גבייה, של מחלקת הגבייה. אני חושבת שלקבוע במועצה איך יאתרו באמת אם הנכס ריק או לא זה נראה לי קצת מסורבל. ולכן מה שאני מציע שהמועצה תסמיך את דבורה ואת דני על מנת שהם יקבעו קריטריונים והוראות איך באמת לעקוף את הנושא כשמדובר בנכסים ריקים. ואחר כך שהם יביאו את זה כאן לשולחן המועצה מבלי שיהיה צורך שהמועצה באמת תכתוב איך בודקים את הנושא הזה וכיצד עוקבים אחרי כל נכס אם הוא ריק או שחס וחלילה מישהו עושה את עצמו.

איל יוניאן: בשביל זה לא צריך חברת חקירות. אפשר שיהיה עובד שילך פעם בכמה זמן. דבורה הררי: יש לנו עובד. יש לנו. יש את יהודית. בתיה בראף: להסמיך פורמלית זה סמכות של המועצה. יהודה בן-חמו: אפשר להסמיך את דבורה הררי? פה אחד.

החלטה מס' 17: מחליטים פה אחד להסמיך את דני בוסטין, גזבר הרשות ודבורה הררי, מנהלת מח' הגביה לקבוע הוראות ו/או הנחיות שיומצאו ע"י מחזיקים בבניין שמבקש פטור כנכס ריק ואלה יהוו ראיה להיותו של הנכס, נכס ריק.

יהודה בן-חמו: תודה רבה. הישיבה הראשונה נעולה. יש ישיבה נוספת, אני מקווה שקצרה מאד.

יהודה בן חמו

ראש העיר

[נספח להחלטה מס' 16 : צו הארנונה לשנת 2004](#)